

ὁ ἡδύφωνος *Λεξ.* Πρω. Συνών. *γ λ υ κ ὀ λ α λ ο ς 1.*
β) Ἐπὶ πτηνῶν, ὁ ἔχων γλυκὺ κελάδημα *Λεξ.* Δημητρ.:
 Ἄσμ.

Γλυκολάλητα πουλλάκια | μέσ' ἔς τὸ λόγγο φωλιασμένα
 Συνών. *γ λ υ κ ὀ λ α λ ο ς 1β. γ)* Ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων,
 ὁ γλυκύηχος *Λεξ.* Πρω. Συνών. *γ λ υ κ ὀ λ α λ ο ς 1γ.*

γλυκολαλιὰ ἡ, *Λεξ.* Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *γ λ υ κ ὀ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *λ α λ ι ἄ.*

Ἡ εὐχάριστος, ἡ οἶνει γλυκεῖα λαλιὰ ἔνθ' ἄν. **β)** Ἐπὶ
 πτηνῶν, τὸ γλυκὺ κελάδημα *Λεξ.* Δημητρ. Συνών. βλ. εἰς
 λ. *γ λ υ κ ὀ λ ἄ λ η μ α 1.*

γλυκὸλαλος ἐπίθ. Καππ. (Συνασσ.) Κρήτ. Πελοπν. (Ἄργ.
 Πάτρ.) Πόντ. (Ἰνέπ.)—Κ. Παλαμ., Γράμματ., 2,12 καὶ 71
 Δ. Σάρρ., Ἐκάβ., 98 Γ. Ψυχάρ., Ρωμαίικ. θέατρ., 99 καὶ
 280, Ὀνειρ. Γιαννίρ., 227 Μ. Τσιριμῶκ., Σονέττ., 36
 Σ. Σκίπ., Κάλβ. μέτρ., 68 Π. Παπαχριστοδ., Χαμέν.
 Κόσμ., 120 — *Λεξ.* Βάιγ. Πρω. Δημητρ. *γλυκὸλαλους*
 Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. κ.ά.)

Τὸ Βυζαντ. οὐσ. *γ λ υ κ ὀ λ α λ ο ς.* Βλ. Ἐρωτοπαίγν.,
 20 (ἔκδ. Hesselting-Pernot).

Ὁ ὀμιλῶν γλυκέως, ἡδέως, εὐαρέστως Θράκ. (Ἀδρια-
 νούπ.) Καππ. (Συνασσ.) Κρήτ. Πελοπν. (Ἄργ. Πάτρ.) Πόντ.
 (Ἰνέπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. κ.ά.)—Κ. Παλαμ.,
 Γράμματ., 2,71 Δ. Σάρρ., Ἐκάβ., 8 Γ. Ψυχάρ., Ρωμαίικ.
 θέατρ., 99 καὶ 280, Ὀνειρ. Γιαννίρ., 227—*Λεξ.* Βάιγ. Πρω.
 Δημητρ.: *Γλυκὸλαλο παιδί* Γ. Ψυχάρ., Ὀνειρ. Γιαννίρ., 227.
Γλυκὸλαλο στόμα *Λεξ.* Δημητρ. Διαβαίνοντας ἀπὸ πολλοὺς
 βαθυστόχαστους κήρυκες καὶ γλυκὸλαλους δουλευτάδες τῆς
 λαϊκῆς παράδοσης Κ. Παλαμ., Γράμματ., 2,71. Ἡ σημ.
 καὶ Βυζαντ. Βλ. Ἐρωτοπαίγν., 20 (ἔκδ. Hesselting-Pernot)
 «καὶ ἡ γλῶσσα σου ἡ γλυκὸλαλος ζάχαριν μετὸ μέλι». **β)**
 Ὁ ἡδύφωνος, ὁ καλλίφωνος Κρήτ. Πελοπν. (Ἄργ.
 Πάτρ.)—*Λεξ.* Πρω. Δημητρ.: *Γλυκὸλαλο πουλλί* Ἄργ.
 || Ἄσμ.

Ἄνοιξε τ' ἀχειλάκι σου, γλυκὸλαλο πουλλί μου,
 καὶ δῶσ' μου μιὰ παρηγοριὰ πὼς θὰ γενῆς δική μου
 Κρήτ.

Φαλάκριαιες, γέρο-Βοδιᾶ, μετὰ τὰ κρύα νερά σου,
τίς γλυκὸλαλες πέρδικες καὶ μετὰ τὰ ἔλατά σου
 Πάτρ. || Ποίημ.

Πουλλιά μικρὰ γλυκὸλαλα λογιῶν λογιῶν χιλιάδες
Λεξ. Δημητρ. Συνών. *γ λ υ κ ὀ λ ἄ λ η τ ο ς 1β. γ)* Ὁ
 ἡδέως, γλυκέως ἡχῶν Π. Παπαχριστοδ., Χαμέν. κόσμ., 120
 Σ. Σκίπ., Κάλβ. μέτρ., 68 Μ. Τσιριμῶκ., Σονέττ., 36—*Λεξ.*
 Πρω. Δημητρ.: Ἀκούστηκαν οἱ καμπάνες, καμπάνες γλυ-
 κὸλαλες Π. Παπαχριστοδ., ἔνθ' ἄν. *Γλυκὸλαλο βροντολόγη-
 μα, πὸν ἔσχιζε τὴν ἡσυχία αὐτόθ. Γλυκὸλαλη φλογέρα* *Λεξ.*
 Δημητρ. *Γλυκὸλαλο ρέμα - κουδουνητὸ αὐτόθ. || Ποίημ.*

Ἄχ, μακριὰ σου! Ἐσὶ τὰ σούρουπα δὲ θ' ἀκούω πιά τοὺς
 ἡχούς
 τοῦ γλυκὸλαλου σήμαντρον πὸν μνηαίε ἔς τὸ σπερνὸ
 Σ. Σκίπ., ἔνθ' ἄν.

Γιὰ νὰ δοξάζῃ τὴ ζωὴ, γλυκὸλαλη φλογέρα
 Μ. Τσιριμῶκ., ἔνθ' ἄν. Συνών. *γ λ υ κ ὀ λ ἄ λ η τ ο ς 1γ.*

γλυκολαλοῦσα ἐπίθ. θηλ. Ἡπ.—Γ. Ψυχάρ., Ὀνειρ.
 Γιαννίρ., 260 Κ. Παλαμ., Πεντασύλλ., 45, Ἀσάλ. Ζωή², 62.

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. *γ λ υ κ ὀ λ α λ ο ὦ σ α.* Βλ. Ἐρωτο-
 παίγν., 22 (ἔκδ. Hesselting-Pernot).

Ἡ ὀμιλοῦσα γλυκέως, ἡ ἔχουσα γλυκεῖαν ὀμιλίαν, φωνὴν
 Γ. Ψυχάρ., ἔνθ' ἄν. Κ. Παλαμ., Πεντασύλλ., ἔνθ' ἄν.: *Ἐκεί-
 νη πιὸ τρυφερῆ, πιὸ γλυκολαλοῦσα, πιὸ ἐρωτεμένη* Γ. Ψυ-
 χάρ., ἔνθ' ἄν. || Ποίημ.

Ποιός εἶσ' ἐσὺ πὸν με ξυπνᾶς πρωῖ; Δὲν εἶσαι ἡ διὰνα
γλυκολαλοῦσα τὴν τραχεῖὰ τοῦ στρατιώτη ζωῆ

Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², ἔνθ' ἄν.

Γλυκοαίματες, γλυκολαλοῦσες | ἡ ὄρα κι ἄς κλαίῃ καὶ
ἡ καρδιά

Κ. Παλαμ., Πεντασύλλ., ἔνθ' ἄν. **β)** Ἐπὶ πτηνῶν, ἡ καλλι-
 κέλαδος Ἡπ. Ἡ σημ. καὶ Βυζαντ. Βλ. Ἐρωτοπαίγν., 22
 (ἔκδ. Hesselting-Pernot) «ἄσπρη σὰν τὸ τριαντάφυλλον,
 κόκκινη οἶον τὸ ρόδον, | γλυκολαλοῦσα πέρδικα, πολλῶν
 καρδιῆς μαραίνεις». Συνών. *γ λ υ κ ὀ κ ε λ α η δ ο ὦ σ α.*

γλυκολαλῶ πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) — *Λεξ.* Πρω.
γλυκολαλάω *Λεξ.* Πρω. Δημητρ. κ.ά. *γλυκουλαλῶ* Ἡπ.
 (Κόνιτσ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Γρε-
 βεν. Δασοχώρ. Καταφύγ. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιωτ. Φωκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. *γ λ υ κ ἄ* καὶ τοῦ ρ. *λ α λ ὦ.* Ἡ λ. καὶ
 εἰς Σομ.

1) Διαλέγομαι με εὐχάριστον, οἶνει γλυκεῖαν φωνὴν
 Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πόντ. (Τραπ.)—*Λεξ.* Βάιγ. Μπριγκ
 Δημητρ. Ἡ σημ. καὶ εἰς Σομ. Συνών. *γ λ υ κ ὀ μ ι λ ὦ.*

2) Ἄδω κατὰ τρόπον εὐχάριστον, γλυκύν, συνήθ. ἐπὶ πτη-
 νῶν πολλαχ.: Ὁ ἄνθρωπος εἴτε με ὄργανο γιομίζει τὸν
 ἀέρα μελωδίης, εἴτε με τὸ λαρυγγί του γλυκολαλεῖ τὸν πόνο
 του ἢ τὴ χαρὰ του Κ. Μπαστ., Ἀλιευτ., 69. || Ἄσμ.

Τώρα τὰ πουλλιά, τώρα τὰ χιλιδόνια,
τώρα οἱ πέρδικες γλυκουλαλοῦν κι λένι

Στερελλ. (Φθιωτ. Φωκ.)

Τώρα ἡμέρα ἔναι, τώρα ἡ αὐγὴ χαράζει,
τώρα τὰ πουλλιά, τώρα τὰ χιλιδόνια,
τώρα οἱ πέρδικες γλυκολαλοῦν καὶ λένε

Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ξύπνα, χαρὰ τῆς γειτονιάς, κορμὶ με δίχως γνώμη,
τ' ἀηδόνια σοῦ γλυκολαλοῦν ἔσ' οὐ κοιμάς' ἀκόμη;

Κρήτ. || Ποίημ.

Καὶ ἔς τὸ κλουβὶ κλεισμένο καναρίνι
γλυκολαλεῖ κι ἀνήσυχο πετᾶ

Ι. Πολέμ., Κεϊμήλ., 23.

Κ' ἔνα πουλλί, χρυσὸ πουλλί, | ἄρχισε νὰ γλυκολαλῇ
σὲ πέτρα φουκιωμένη

Φ. Πανᾶς, Λυρικ., 145. **3)** Ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων, ἡχῶ
 κατὰ τρόπον γλυκύν, τερπνόν, καὶ μετβ., παίζω μουσικόν
 ὄργανον κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἡχῇ τοῦτο εὐχαρίστως, *γ λ υ-
 κ ὀ ς* Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ.
 Καταφύγ.)—Κ. Πασαγιάνν., Μοσκ., 69 Αἰμ. Δάφν. εἰς
 Ἄνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 71—*Λεξ.* Δημητρ.: *Μέσ' ἔς τὴν*
ὄρα ἐγλυκολάλει ἡ φλογέρα τ' Ἀργύρη ἔς τὸ Βαθυλάκωμα
 Κ. Πασαγιάνν., ἔνθ' ἄν. || Ἄσμ.:

Γιὰ πάρ'τι μι κι σύρτι ἔμι σὶ μιὰ ψηλὴ ραχοῦλα
κι φέρ'τι κι τὸν ταμπουρᾶ νὰ τὸν γλυκουκαλήσου
 Γρεβεν.

